सुखितोऽत्रोवास ॥ हेमायां तदाख्याप्सरसि सक्तं ॥ १४ ॥ दानवपुंगवमशनिं गृह्य गृहीत्वा विक्रम्यैव युद्धंकृत्वैव पुरंदरोजघान ॥ यद्यप्यसुरशिल्पीमयोनित्यइतिकथं ह ननं तस्य ॥ तथापि यएवासुरशिल्पिपदस्थः सर्वोपिमयाख्यइतिप्रवाहनित्यतैव तस्येंद्रवदितिनदोषः ॥ तस्मिंश्चहते इदं वनं शाश्वतः कामभोगइदं गृहंच ॥ मयभुक्तायै हेमायै न्यायप्राप्तत्वात् भगवता ब्रह्मणा दत्तमित्यर्थएतेन विचित्रनिर्माणसामर्थ्यगुणयोगादत्रब्रह्मशब्दोमयदानवपरइत्यपास्तं हतेनदानासंभवात् ॥ १५ ॥ स्वयंप्रभेति ॥

उवाससुखितःकालंकंचिदस्मिन्महावने ॥ तमप्सरसिहेमायांसक्तंदानवपुंगवम् ॥ १४ ॥ विक्रम्यैवाशनिंगृह्यजघानेशःपुरंदरः ॥ इदंचब्रह्मणादत्तंहेमायैवनमुत्तमं ॥ १५ ॥ शाश्वतःकामभोगश्चगृहंचेदंहिरण्मयं ॥ दुहितामेरुसावर्णेरहंतस्याःस्वयंप्रभा ॥ १६ ॥ इदंरक्षामिभवनंहेमायावानरोत्तम ॥ ममप्रियसखीहेमानृत्तगीतविशारदा ॥ १७ ॥ तयादत्तवराचास्मिरक्षामिभवनंमहत् ॥ किंकार्यंकस्यवाहेतोःकांताराणिप्रपद्यथ ॥ १८ ॥ कथंचेदंवनंदुर्गंयुष्माभिरुपलक्षितं ॥ शुचीन्यभ्यवहाराणिमूलानिचफलानिच ॥ भुक्त्वापीत्वाचपानीयंसर्वमेवक्तुमर्हसि ॥ १९ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० कि० एकपंचाशःसर्गः ॥ ५१ ॥ ७ ॥ अथतानब्रवीत्सर्वान्विश्रांतान्हरियूथपान् ॥ इदंवचनमेकाग्रातापसीधर्मचारिणी ॥ १ ॥ वानरायदिवःखेदःप्रनष्टःफलभक्षणात् ॥ यदिचैतन्मयाश्राव्यंश्रोतुमिच्छामितांकथां ॥ २ ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाहनूमान्मारुतात्मजः ॥ आर्जवेनयथातत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥ ३ ॥ राजासर्वस्यलोकस्यमहेंद्रवरुणोपमः ॥ रामोदाशरथिःश्रीमान्प्रविष्टोदंडकावनं ॥ ४ ॥ अन्वर्थनाम तस्याः तेन सूर्यावलोकाभावेपिप्रकाशवत्त्वमुपपादितं ॥ तस्याहेमायाःभवनमित्यन्वयः ॥ १६ ॥ ननु त्वं किमर्थं रक्षसितत्राह ॥ ममप्रियसखीति ॥ १७ ॥ दत्तवरा रक्षणसामर्थ्यत्वात्सखित्वेन प्रार्थितरक्षणाच ॥ एवंस्ववृत्तांतमुक्त्वा हनूमदादिवृत्तांतं पृच्छति किमिति ॥ १८ ॥ अभ्यवहाराणि अभ्यवहार्याणि ॥ १९ ॥ ध्रुवमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० एकपंचाशःसर्गः ॥ ५१ ॥ ॥ ७ ॥ इदंवचनं वक्ष्यमाणं ॥ १ ॥ यदिचैतत्किंकार्यमित्यादिप्राक्पृष्टार्थतत्वं ॥ २ ॥ ३ ॥ सर्वलोकराजत्वेन तस्येश्वरत्वंसूचितं ॥ ४ ॥